Rok II. Grudzień 1935 roku. Nr 16.

OKÓLNIK
AKCJI KATOLICKIEJ DIECEZJI KIELECKIEJ

MIESIĘCZNIK
Drukowane jako manuskrypt.

NA UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA
i NOWEGO ROKU

SKŁADAMY NAJGŁĘBSZY HOŁD

J. E. KS. BISKUPOWI PROTEKTOROWI
AUGUSTYNOWI ŁOSIŃSKIEMU

ORAZ SERDECZNE ŻYCZENIA

CZCIGODNYM KSIĘŻOM ASYSTENTOM, SZANOWNYM KIEROWNICTWOM i WSZYSTKIM CZŁONKOM AKCJI KATOLICKIEJ

DIECEZJALNY INSTYTUT
AKCJI KATOLICKIEJ
KATOLICKIE STOWARZYSZENIE
MĘŻÓW
KATOLICKIE STOWARZYSZENIE
KOBIET

SPRAWOZDANIE

Z PIĄTEGO DOROCZNEGO POSIEDZENIA RADY DIECEZJALNEJ AKCJI KATOLICKIEJ W KIELCACH

dnia 28. XI. 1935 r.

Mszę św. na intencję Zjazdu Rady Diecezjalnej odprawił w kościele katedralnym ks. dr. prałat Zygmunt Pilch, profesor Seminarjum Duchownego. Poczem członkowie Rady i goście zgromadzili się na małej sali Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, gdzie ks. dr. Antoni Sobczyński, asystent kościelny Diecezjalnej Akcji Katolickiej, modlitwą do Ducha Świętego otworzył posiedzenie Rady o godz. 9 1/2 rano, powitał zebranych imieniem Najdostojniejszego Arcypasterza diecezji i powierzył przewodnictwo prezesowi D. I. A. K. p. Wincentemu Turowskiemu.

We wstępnem przemówieniu przewodniczący Zjazdu zaznaczył, że w obradach zjazdowych po raz pierwszy biorą udział przedstawiciele organizacyj pomocniczych Akcji Katolickiej, a mianowicie działu męskiego i działu żeńskiego Związku Polskiej Inteligencji Katolickiej, Stowarzyszenia „Caritas“, Braci i Sióstr III Zakonu św. Franciszka, organizacyj Różańcowych męskich i żeńskich. Osobno też przywitał świeżo mianowanych członków Rady ks. kanonika Mieczysława Połoskę i ks. proboszcza Wacława Szczygielskiego. Na sekretarkę posiedzenia przewodniczący powołał p. Ludwikę Bazylewską.

Odczytano w streszczeniu protokół zeszłorocznego IV Zjazdu Rady i bez dyskusji przyjęto.

Sekretarka Zjazdu odczytała **sprawozdanie z działalności Diecezjalnego Instytutu Akcji Katol.** za rok ubiegły. W ciągu okresu sprawozdawczego ustąpił ze stanowiska sekretarza Instytutu p. inż. Lech Rościszewski, jak również jego następca p. Stefan Novak, a obecnie chwilowo wakuje to stanowisko. W sprawozdaniu uwydatniła się działalność Instytutu spowodu jubileuszu 25-lecia rządów biskupich Najdostojniejszego Arcypasterza Diecezji Kieleckiej J. E. Ks. Biskupa Augustyna Łosińskiego. Parafjalne Zarządy Akcji Katolickiej istnieją w 45 parafjach.

Sprawozdanie z działalności Katolickiego Stowarzyszenia Mężów za rok ubiegły odczytał prezes p. Jan Zarzycki. K. S. M. w 63 Oddziałach parafjalnych liczy 2319 członków.

Sprawozdanie z działalności Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet za rok ubiegły odczytała prezeska p. Józefa Kloeselowa.

K. S. K. w 61 Oddziałach parafjalnych liczy przeszło 3000 członkiń.

Sprawozdanie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej z działalności za rok ubiegły złożył ks. Wacław Szczygielski w zastępstwie nieobecnego prezesa p. Władysława Błaszczakiewicza. K. S. M. M. liczy 178 Oddziałów w 148 parafjach z 5070 członków.

Sprawozdanie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej z działalności za rok ubiegły złożyła prezeska p. Róża Dobrzańska. K. M. S. Ż. liczy 225 Oddziałów w 167 parafjach z 5150 członkiń.

Ze sprawozdań obu Stowarzyszeń Młodzieży przebija rozmach organizacyjny. Rozpoczęto zbieranie funduszów na budowę ośrodka wyszkoleniowego dla członków. Uzyskano bezpłatną dzierżawę willi w Ojcowie na urządzenie Uniwersytetu Ludowego. Przygotowano i ogłoszono I Konkurs Obowiązkowości. Pogłębiano uświadomienie katolickie sposobem ankietowym i położono nacisk na tworzenie w Oddziałach kółek religijnych. Zorganizowano kilka seryj rekolekcyj zamkniętych, a 25-tą serję rekolekcyjną obchodzono uroczyście w Ojcowie przez ufundowanie krzyża pamiątkowego i zlot okolicznych Oddziałów.

Z racji przypadającego jubileuszu J. E. Ks. Biskupa Protektora zwołano Zlot i poczyniono przygotowania do niego. Odbycie Zlotu i Zjazdu Delegowanych zostało zakazane przez Władze Państwowe. Na dar jubileuszowy J. E. Ks. Biskupowi druhowie wręczyli 468 tomów książek polskich dla rodaków na wychodźtwie, a druchny sporządziły 192 sztuki szat i bielizny kościelnej na potrzeby misyjne. Wzięto udział w kampanji nauczania analfabetów, zainicjowanej przez Polską Macierz Szkolną, przeprowadzono przysposobienie rolnicze, wyrobienie sportowe, a dla druchen jeszcze kursy kroju i szycia i w dalszym ciągu prowadzono Roczną Szkołę Kroju i Szycia i Gospodarstwa Domowego.

Sprawozdanie z działalności III Zakonu św. Franciszka odczytał p. Ryszard Szczurek. Kongres Tercjarski w Kielcach w 1934 r. zgromadził około 3000 uczestników, a podobny Kongres w Stopnicy ponad 1000 samych tylko członków tercjarstwa. Obecnie Zgromadzenia III Zakonu w parafjach przeszło 100 liczą około 7000 członków.

Sprawozdanie z działalności Organizacyj Różańcowych przedstawił ks. kanonik dr. Stanisław Wiśniewski, diecezjalny

dyrektor różańcowy. Do bractw różańcowych i kółek żywego różańca w naszej diecezji należy 116000 osób. Miesięcznik „Gość Różańcowy“, wydawany w Kielcach, rozchodzi się w 30.000 egzemplarzy, a dla księży drukuje sie osobny dodatek duszpasterski. Do pogłębienia ducha Akcji Katolickiej wśród różańcowych niemało się przyczyniają zjazdy dekanalne zelatorów, których urządzono 6 w r. 1934, a 16 w r. 1935, a także kongresy różańcowe, jak np. z udziałem 20.000 osób w Pińczowie. Z wiadomych przyczyn nie można było urządzić w tym roku diecezjalnego kongresu różańcowego, udało się jednak urządzić dekanalny dzień katolicki w niedzielę św. Trójcy w Bogucicach. Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej przeprowadził w r. 1934 w Kielcach kilka seryj rekolekcyj zamkniętych dla różańcowych. Znany też jest udział różańcowych w akcji dobroczynnej. Różańcowi wzięli przy Akcji Katolickiej bardzo silny i żywy udział w obchodzie jubileuszu J. E. Ks. Biskupa: nabożeństwa, manifestacje, zbiorowe życzenia, liczne dary w naturze, jak 10 ornatów, baldachim, puszka, 2 przykrycia na puszki, 15 pasków do Mszy św., a przedewszystkiem 16 hołdowniczych zjazdów dekanalnych.

Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia „Caritas“ odczytał p. inż. Bronisław Kisielewski. Na terenie diecezji istnieje 34 Oddziały i 14 Wydziałów czyli sekcyj dobroczynnych przy różnych organizacjach religijnych po parafjach. „Caritas“ obecnie posiada dwie nieruchomości: jedną w Kielcach przy placu N. Panny Marji Nr 1, drugą zaś w Niewachlowie, składającą się z 10 mórg gruntu i 1 morgi łąki z zabudowaniami i ogrodem warzywno-owocowym, gdzie się mieści dla ubogich staruszek schronisko pod wezwaniem św. Józefa. Od połowy czerwca b. r. z woli J. E. Ks. Biskupa Protektora dyrektorem Stowarzyszenia „Caritas“ jest ks. kanonik Franciszek Sonik. W okresie sprawozdawczym w Kielcach wydano 53.745 obiadów, 3.148 porcyj suchej żywności, obdarowano odzieżą 573 rodziny, poratowano jednorazowo 6.886 osób i udzielono pomocy lekarskiej 116 osobom.

Sprawozdanie z działalności Męskiego Koła Kieleckiego Związku Polskiej Inteligencji Katolickiej odczytał p. inż. Kazimierz Kasterski. Do Koła należy 16 osób. Członkowie w październiku ub. r. odprawili rekolekcje zamknięte. Wspólnie z Kołem Żeńskiem wygłoszono 5 odczytów wielkopostnych w Kielcach; niektóre z nich powtórzono na prowincji, jak 3

w Olkuszu i 2 w Suchedniowie. Diecezjalny Zjazd Iuteligencji katolickiej w Kielcach dnia 9 grudnia 1934 r. zgromadził do 200 osób, wtem przeszło 60 osób pozamiejscowych. Tematem obrad było „Życie parafji“.

Sprawozdanie z działalności Żeńskiego Koła Kieleckiego Związku Polskiej Inteligencji Katolickiej odczytała p. Marja Siczkówna. Koło liczy po reorganizacji i założeniu odnowa 8 członkiń. Na zebraniach Koła poruszane są aktualne zagadnienia. Wprowadzono również kwadrans katechizmowy. W okresie Wielkiego Postu wspólnie z Kołem Męskiem urządzono w Kielcach cykl odczytów dla miejscowej inteligencji.

Program pracy Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej odczytała sekretarka Zjazdu p. Ludwika Bazylewska. W programie Instytut podaje swoje zamierzenia w dziedzinach: organizacyjnej, religijnej, oświatowej, dobroczynnej i społeczno-gospodarczej. W szczególności program uwzględnia kursy rejonowe Akcji Katolickiej, święta organizacyjne i inne w ciągu roku, spółdziałanie z Polską Macierzą Szkolną w zwalczaniu analfabetyzmu, propagandę dobrej prasy, urządzanie Dnia Chorych i Niedzieli Miłosierdzia, tworzenie sekcyj rolniczych i innych zawodowych w Oddziałach Kat. Stow. Mężów i Kobiet, ożywienie ruchu rekolekcyjnego w diecezji.

Nad sprawozdaniami i programem Instytutu potoczyła się dyskusja.

Ks. Wacław Szczygielski wyraża swoją wątpliwość, czy Instytut zalicza Stowarzyszenia Młodzieży do właściwej Akcji Katolickiej, i uważa, że „Okólnik“ Akcji Katolickiej przychodzi do parafij zapóźno. Na to ks. Antoni Sobczyński wyjaśnia, że właściwa Akcja Katolicka obejmuje również i Stowarzyszenia Młodzieży, jako dwie zasadnicze kolumny, w diecezji naszej mające specjalne wyodrębnienie, dlatego też niezawsze mamy możność dostatecznego ich uwzględnienia. Zresztą na przyszłość dojdziemy do wyrównania niedokładności.

Ks. Stanisław Wiśniewski zwraca uwagę na jednostronność programu, nie uwzględniającego innych organizacyj Akcji Katolickiej poza Stowarzyszeniami Mężów i Kobiet. Ks. Sobczyński wyjaśnia, że dążymy do wciągnięcia wszystkich organizacyj tak zasadniczych, jak i pomocniczych Akcji Katolickiej w ramy wspólnych wytycznych programowych.

W dyskusji nad działem społeczno-gospodarczym ks. Kazimierz Borówka wspomina o działalności gospodarczej,

jak to się dzieje w Kółkach Rolniczych, ks. Mieczysław Połoska mówi o przysposobieniu rolniczem, a częściowo już i kupieckiem w Oddziałach Kat. Stow. Młodzieży, p. Kazimierz Kasterski uzasadnia potrzebę omawiania w organizacjach Akcji Katolickiej zagadnień zawodowych w oświetleniu religijnem dla podniesienia zawodowej etyki.

Ks. Mieczysław Połoska stawia wniosek o przesunięcie terminów posiedzeń Rady w ten sposób, żeby nad programem zastanawiać się w końcu roku, a sprawozdaniami zajmować się w pierwszej połowie marca. P. Wincenty Turowski wysuwa trudności. Instytut i tak już nosił się z zamiarem zwołania Rady w pierwszych miesiącach roku. Wniosek ks. Połoski, poparty przez ks. Sobczyńskiego, przyjęto.

P. Jan Dziubdziela podnosi potrzebę tworzenia Zarządów Parafjalnych Akcji Katolickiej w tych parafjach, gdzie już są Oddziały Stowarzyszeń, jak również Zarządów Dekanalnych w tych dekanatach, gdzie już jest natyle Zarządów Parafjalnych.

P. Kazimierz Kasterski proponuje urządzanie sześciotygodniowych kursów dla pionierów czyli przodowników Akcji Katolickiej. P. Ludwika Bazylewska mówi o niemożliwości urządzania takich kursów, ponieważ trudno na tak długo odrywać naszych działaczy od ich zajęć codziennych w gospodarstwie. P. Władysław Regdos stwierdza, że w Akcji Katolickiej najwięcej zależy od księdza proboszcza, jako pierwszego pioniera i działacza.

Ks. Mieczysław Połoska również widzi trudności w urządzaniu kursów przez tak długi czas, rozróżniając pionierów, fachowo przygotowanych do instruktorskiej działalności, od pionierów-działaczy, przejętych duchem Akcji Katolickiej. Dla tych ostatnich wystarczą i krótsze kursy, a przedewszystkiem są potrzebne rekolekcje zamknięte. aby z zapałem prowadzili apostolską działalność. P. Paweł Książek stwierdza, jak tego wyrobienia potrzeba, i z własnego doświadczenia wyjaśnia, że prezes w Akcji Katolickiej powinien umieć wyszukiwać współpracowników i powierzać im odpowiednie czynności.

Ks. Wacław Szczygielski uważa za przedwczesne tworzenie Dekanalnych Zarządów Akcji Katolickiej, w czem do pewnego stopnia zgadza się z nim ks. Sobczyński. P. Aleksander Wojtaśkiewicz wysuwa zdanie, że w niektórych dekanatach utworzenie dekanalnej organizacji Akcji Katolickiej

mogłoby ułatwić założenie Akcji Katolickiej po parafjach. To zdanie popiera p. Wincenty Turowski. Ks. Szczygielski i ks. Połoska nie zalecają tworzenia Dekanalnych Zarządów, dopóki można się bez nich obejść, przykładając się do umocnienia Parafjalnej Akcji Katolickiej. P. Kasterski podkreśla potrzebę organizacji dekanalnej szczególnie, gdy potrzeba zaradzać wspólnym potrzebom miejscowym, jak np. w Kielcach.

Ks. Połoska wyraża życzenie, aby Instytut podał szczegółowo program uświadomienia religijnego i rozgraniczył swoją działalność od działalności Stowarzyszeń diecezjalnych, i zarazem pyta o zamiary Instytutu w sprawie rekolekcyj zamkniętych. Ks. Sobczyński wyjaśnia, że Instytut pamięta o programowem przeprowadzeniu uświadomienia religijnego w szczegółach, odsyłając wciąż działaczy zarówno świeckich, jak głównie duchownych do wydawnictw Naczelnego Instytutu, jak w pierwszym rzędzie „Ruch Katolicki" i „Szkoła Czynu", i w okólniku podając programowe wskazania. Instytut nie jest takiem Stowarzyszeniem, które rozporządza własnymi członkami, lecz spółpracuje z temi Stowarzyszeniami, udzielając im swego poparcia i wskazówek we właściwym zakresie, a Stowarzyszenia Mężów i Kobiet prowadząc stopniowo do organizacyjnej samodzielności, a przez to i do rozgraniczenia zasięgu działalności Instytutu i tych Stowarzyszeń. Zalecenie ks. Połoski, żeby Instytut tworzył i zaopatrywał w naczynia i sprzęty domy rekolekcyjne w kilku punktach diecezji, przyjmujemy chętnie. Nasuwają się tu znowu trudności, a tymczasem należałoby pomyśleć przynajmniej o urządzeniu takiego domu rekolekcyjnego w Kielcach.

P. Jan Dziubdziela wypowiada przekonanie o wielkim pożytku t. zw. czytania izbowego wybranych książek i czasopism. Dobrze też będzie, jeżeli członkowie Akcji Katolickiej przez należenie do Kółek Rolniczych będą oddziaływali na ogół w duchu religijnym.

Ks. Połoska proponuje, aby Instytut pomyślał o wskazywaniu tanich książeczek o rodzinie w związku z tegorocznem hasłem Akcji Katolickiej. Wogóle warto dyskutować nad szerzeniem oświaty i kultury w środowisku wiejskiem.

W wolnych głosach p. Józefa Kloeselowa wysunęła zagadnienia higjeniczne, dla których przydałaby się osobna instruktorka w Stowarzyszeniu Kobiet, i sprawę żydowskiego handlu dewocjonaljami. W tej ostatniej sprawie zabierali głos

ks. Połoska, p. Bazylewska, ks. Sobczyński i inni, stwierdzając potrzebę uporządkowania tej doniosłej dziedziny i podając różne środki zaradcze.

Po wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący, podziękowawszy w krótkiem przemówieniu zebranym za żywy udział w obradach Zjazdu, zamknął posiedzenie. Dziękczynną modlitwą do Ducha Świętego zakończyły się czterogodzinne obrady.

Sprawozdania Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i Katolickiego Stowarzyszenię Kobiet z działalności za rok ubiegły, a także program pracy Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej na rok następny podamy później osobno.

Sekretarka:
w z. *L. Bazylewska.*

Prezes:
W. Turowski.

Asystent Kościelny:
Ks. A. Sobczyński.

DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

KOMUNIKATY:

Nr 71. O biedzie nie wolno zapominać.

Sprawy doczesne, t. zw. materjalne, mają olbrzymi wpływ na życie religijne i moralne. Dlatego też, nie może być obojętną dla organizacyj katolickich sprawa podniesienia materjalnego bytu ludności. O nędzy ludności musimy radzić, jak ją złagodzić. Zdaniem Ojca św., źleby było, gdyby te sprawy były rozwiązywane poza Kościołem i bez jego udziału. Trzeba zabrać się do roboty nad zmniejszeniem nędzy ludności wsi, stanowiącej 75% obywateli, oraz ubogiej, bezrobotnej ludności miast.

Najpierw należy ludzi podnieść moralnie i oświatowo, oraz uspołecznić, i to odbywa się w Oddziałach Katolickich Stowarzyszeń i w sekcjach zawodowych tychże. Następnie wychowani przez Stowarzyszenia Katolickie działacze zorganizują stowarzyszenia zawodowe i będą pracować gospodarczo, stosując w życiu zasady moralności chrześcijańskiej i urządzając warsztaty pracy dla ludzi nie mogących jej znaleść.

Nr 72. Opłatek i choinka.

Zalecamy Oddziałom Stowarzyszeń urządzenie uroczystości opłatkowej albo wspólnie, albo też dla każdego Oddziału osobno, pod przewodnictwem ks. Asystenta. Łamanie się opłatkiem, składanie sobie życzeń świątecznych, odśpiewanie kilku kolend, wygłoszenie stosownych przemówień: to wszystko takie miłe, takie serdeczne, takie rodzinne, że wiążą się serca, wzmacniają się dusze, zagrzewają się wszyscy Chrystusowem ciepłem do dalszej wiernej służby Bogu dla dobra Kościoła i Ojczyzny.

A czy nie pięknie będzie urządzić wspólnym zachodem świąteczną uroczystość choinkową dla dzieci? przystroić drzewko w ciastka, słodycze i jabłuszka, zgromadzić dziatwę, porozmawiać i pobawić się z dziećmi, nacieszyć się ich radością wobec Chrystusa-Dziecięcia przy śpiewie wesołych kolend; miłe wspomnienia pozostaną zarówno wśród Akcji Katol. jak i we wdzięcznych sercach dzieci.

Pamiętać też należy, żeby i tym ubogim w parafji, co sobie sami rady dać nie mogą, nie brakło chociażby tylko skromnej, ale w każdym razie radosnej wieczerzy wigilijnej. Piękny jest zwyczaj starodawny, że zamożniejsi swoich ubogich sąsiadów zapraszają na wieczerzę wigilijną do własnego stołu rodzinnego.

Nr. 73. Dzień Rodziny.

W niedzielę 12 stycznia 1936 r. będziemy obchodzili we wszystkich parafjach uroczystość Św. Rodziny. W tę niedzielę wszystkie katolickie rodziny ziemskie powinny się zgromadzić u stóp Rodziny Św., która im z nieba błogosławi. Ojcowie i matki będą przodowali córkom i synom w nabożeństwach i obchodach tego dnia, aby dla domów i rodzin swoich za przyczyną Najśw. Matki Marji i Św. Opiekuna Józefa zabezpieczyć sobie błogosławieństwo Boże Jezusa Chrystusa.

Na rok 1936 obowiązuje wciąż aż do uroczystości Chrystusa Króla hasło „Chrystus uświęca rodzinę“, wyznaczone dla Akcji Katolickiej przez Najdostojniejszy Episkopat Polski. Właśnie w uroczystość Św. Rodziny to hasło zajaśnieje pełnym blaskiem i opromieni wszystkie katolickie rodziny w Polsce.

O wypełnieniu tego hasła w niedzielę Rodziny Św. zawczasu pomyślą wszystkie Zarządy Parafjalne A. K. i wszystkie

Oddziały Paraf. Katol. Stowarzyszeń, przynależnych do Akcji Katolickiej.

Rodzice i młodzież za wskazówkami kierownictw Oddziałów przystąpią w ten uroczysty dzień do Sakramentów Św., modląc się za żywych i umarłych członków swoich rodzin. W nabożeństwie niedzielnem powinny wystąpić organizacyjnie te cztery filary Akcji Katolickiej — mężowie, kobiety, młodzież męska, młodzież żeńska — te mocne filary, które potrzebują Bożego ognia przy ognisku rodzinnem.

Gdzie to będzie możliwe, należy się zakrzątnąć nad urządzeniem uroczystej akademji o rodzinie. Upatrzony mówca, może prezes Zarządu Paraf. A. K. lub kto inny, wygłosi wstępne słowo, po chóralnem odśpiewaniu stosownej kolendy; po wstępnem słowie znowu śpiew kolend czy innych pieśni, a potem żywe słowo, t. j. odczyt o potrzebach dzisiejszej rodziny, wygłoszony przez prelegenta świeckiego, albo duchownego. Może być również deklamacja, jak np. „Wigilja na szańcach Częstochowy“ z „Potopu“ Sienkiewicza (tom. II, rozdział 10). Do deklamacji nadaje się również legenda „Ucieczka św. Rodziny do Egiptu“ z książki „Królowa Niebios“ Gawalewicza. Śpiew kolend ładnie kończy akademję. A może się uda do programu akademji włączyć występy orkiestry z poważnemi lub wesołemi utworami. W każdym razie należy unikać zanadto skocznych i rubasznych utworów.

Na uroczystość Rodziny Św. mogą się też doskonale nadać odpowiednio dobrane „Jasełka“, odegrane przez młodzież lub dzieci. Możnaby w „Jasełkach“ opuścić trywjalne urywki o Herodzie, djabłach i inne, a wprowadzić natomiast więcej motywów rodzinnych, chociażby na wesoło, byle nie na płasko. I tu można zużytkować w jasełkowej przeróbce „Ucieczka Św. Rodziny“ lub coś podobnego.

Nr. 74. Parafjalne Zarządy Akcji Katolickiej.

Wtenczas dopiero Akcja Katolicka w parafji ma mocne oparcie, gdy oprócz Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń istnieje Parafjalny Zarząd Akcji Katolickiej. Gdzie takiego Zarządu jeszcze niema, Kierownictwa Oddziałów powinny prosić Księdza Proboszcza o zorganizowanie tego Zarządu przez powołanie prezesa i innych członków i przez zwołanie pierwszego organizacyjnego posiedzenia.

Prezesa lub prezeskę Parafjalnego Zarządu A. K. wyznacza według własnego uznania sam Ksiądz Proboszcz, jako Asystent Kościelny, podając wyznaczoną osobę do mianowania i zatwierdzenia przez Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

Do Parafjalnego Zarządu obowiązkowo wchodzą prezesi i prezeski tych Oddziałów parafjalnych Katolickich Stowarzyszeń, stanowiących Akcję Katolicką, jakie już są w parafji. Oprócz tego w Zarządzie Parafjalnym A. K. winni się znaleść zelator i zelatorka od organizacyj różańcowych, starszy brat i starsza siostra od tercjarstwa, a także prezes Oddziału „Caritas“, ponieważ te organizacje należą do organizacyj pomocniczych Akcji Katolickiej.

Dodatkowo może Zarząd P. A. K. na wniosek księdza proboszcza czyli Asystenta Kościelnego przyjąć na członków Zarządu wybitnych, światłych, wpływowych i religijnych katolików z parafji. Wypada jednak, aby tych członków było mniej, aniżeli tamtych, co do Zarządu wchodzą z urzędu na mocy swego stanowiska.

Oprócz prezesa w Zarządzie P. A. K. powinni być jeszcze wiceprezes i sekretarz, których spomiędzy siebie wybiera sam Zarząd. Te urzędy mogą spełniać również i kobiety, jako wiceprezeska i sekretarka.

Należy pamiętać, że Zarząd Parafjalny A. K. nie może się wtrącać do wewnętrznych spraw Oddziałów parafjalnych, ale powinien im pomagać i popierać je na wszelki sposób w ich apostolskiej działalności.

Na to są co miesiąc posiedzenia Zarządu i po to do Zarządu należą prezesi Oddziałów, ażeby omawiać wspólne sprawy ze wszystkimi członkami Zarządu i wspólnie uchwalać wnioski. Prezesi i prezeski mają później wypełnić przyjęte na siebie i na Oddziały zobowiązania według uchwał, jakie zapadły większością głosów obecnych na posiedzeniu Zarządu P. A. K.

Wszelkie wątpliwości i nieporozumienia rozstrzyga i załatwia Parafjalny Asystent Kościelny czyli ksiądz proboszcz lub jego zastępca. Asystent Kościelny powinien wiedzieć o wszystkiem, ma prawo być na wszystkich zebraniach i posiedzeniach, a wszystkie uchwały i postanowienia należy dawać do zatwierdzenia Księdza Asystenta, jak również chętnie przyjmować jego wskazówki i projekty do wykonania.

Nr. 75. Zatwierdzenie prezesa Parafjalnego Zarządu Akcji Katolickiej.

Na wniosek księdza proboszcza Władysława Mazura Diecezjalny Instytut A. K. zatwierdza p. Andrzeja Szczepaniaka na stanowisku prezesa Zarządu Parafjalnego Akcji Katolickiej w Cisowie.

Nr 76. Wydawnictwa na „Dzień Rodziny“.

1) Rodzina chrześcijańska jaką być powinna. Ks. Feliks Cozel, T. J., wydanie siódme, Kraków 1927 r. Bardzo dobra książka, obejmująca wszystkie najpoważniejsze zagadnienia rodzinne: 1. Ojcostwo, macierzyństwo. 2. Mąż — ojciec rodziny. 3. Żona—matka. 4. Dzieci. 5. O podstawach i warunkach dobrego wychowania dzieci. 6. Główne zasady dobrego wychowania. 7. Opieka nad chorymi. 8. Rodzina chrześcijańska a śmierć. Cena 1,50 zł. Adresować: Wydawnictwo Księży Jezuitów, Kraków, Kopernika 26.

2) Odnowienie rodziny. Ks. L. Jarosz. Cena 15 gr. Wydawnictwo „Szkoły Apostołów“ w Poznaniu.

3) Miłość, małżeństwo, rodzina. Ks. Bross. Wydawn. Naczelnego Instytutu Akcji Katol. Cena 1,50 zł. Rzecz b. miła i głęboka, napisana żywo, jak powieść.

4) Istota Małżeństwa w pojęciu katolickiem. Wydawn. Nacz. Inst. A. K., Cena 60 gr.

5) Regulacja urodzin w świetle nauki Kościoła Katolickiego. Wydawn. Księgarni Katol. w Katowicach. Cena 75 gr.

6) Matka. Powieść Sewera. Księgarnia popularna w Warszawie. Cena 3 zł., w oprawie 4.

Nr. 77. Nasz „Okólnik“.

Obywając się szczupłemi środkami, ograniczaliśmy się dotąd do szczupłych rozmiarów Okólnika Akcji Katolickiej Diecezji Kieleckiej. A jednak chcemy zastosować się do życzeń Czcigodnych Księży Asystentów, jak i Zarządów P. A. K. i Kierownictw Oddziałów Stowarzyszeń Mężów i Kobiet, dopominających się o więcej wskazówek i o wcześniejsze nadsyłanie Okólnika przed nowym miesiącem działalności.

Zdobywamy się przeto na wysiłek, i w nadchodzącym trzecim roku wydawnictwa każdy numer Okólnika będzie liczył po 16 stron, ukazując się już koło 20 dnia poprzedniego miesiąca. Najbliższy numer na styczeń 1936 roku wyjdzie niezadługo przed świętami Bożego Narodzenia.

Rozszerzamy Okólnik, ale nie podwyższamy prenumeraty, chociaż koszta mamy większe od spodziewanego pokrycia. Ufamy, że prenumeratorzy spełnią swój obowiązek, uregulują należność, nie narażą nas na niedobór.

Z nami Bóg, Emanuel, Chrystus Król!

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW DIECEZJI KIELECKIEJ.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

KOMUNIKATY:

Nr. 50. Program pracy.

Oddział powinien ułożyć sobie program zadań i pracy, którą ma wykonać w ciągu roku. Program taki musi objąć działy: 1) religijny, 2) oświatowy, 3) miłosierdzia, 4) społeczny, 5) gospodarczy.

1. **Dział religijny** obejmuje nietylko praktyki religijne, obowiązujące każdego katolika, ale ponadto samokształcenie w wiedzy religijnej, wspólne poznawanie prawd i zasad wiary. W życiu praktycznem kierujemy się zwykle zasadami katechizmu, powtarzanemi w kazaniach i naukach kościelnych. Wielu z nas jednak nie zna tych zasad gruntownie: wyznając je, nie zdają sobie z nich sprawy. Kto chce być katolikiem nietylko z uczucia, ale i z rozumu, musi czytać, zastanawiać się i uświadamiać sobie prawdy wiary, którą ma szerzyć. Pismo św., katechizm, inne dzieła i podręczniki religijne oraz czasopisma katolickie — winny znaleść się w rękach naszych rodzin i na zebraniach Oddziału. Te sprawy trzeba omawiać nietylko na tych zebraniach, ale i u siebie w domu. Każdy z nas coprawda uczył się tego w młodości, ale wiadomo, jak wiele się sczasem zapomina. Tymczasem Historję św., zasady wiary i moralności należy mieć zawsze świeżo w pamięci.

2. **Dział oświatowy** obejmuje orjentowanie się w sprawach Państwa, poznanie życia całego narodu, rozumienie charakteru i obyczaju narodowego, poznanie i rozumienie polskiej kultury rolnej i przemysłowej, polskiej sztuki i literatury. To są rzeczy ciekawe i w miarę ich pojmowania przybywa człowiekowi rozumu. Należy tylko czujnie przestrzegać, żeby wiedza nie płynęła z niemoralnych źródeł, jak bezbożna gazeta i zła książka. Z takiemi źródłami trzeba walczyć, a brać na ich miejsce do ręki i dawać ludziom do czytania dobrą książkę i dobre katolickie czasopismo.

3. **Dział miłosierdzia.** Układając program w tym dziale trzeba mieć na uwadze: pomoc biednym, wyszukiwanie dla nich pracy, ułatwianie chorym udziału w nabożeństwach i Sakramentach św., popieranie misyj katolickich.

4. **Dział społeczny.** Tu należy uwzględnić: poznawanie nauki społecznej Kościoła i szerzenie tej nauki w swej parafji.

5. **Dział gospodarczy:** omawianie spraw gospodarczych i zawodowych, porady i przysługi gospodarskie, omawianie i wprowadzanie udoskonaleń i ulepszeń w rolnictwie, rzemiosłach i kupiectwie.

Praca w dziale oświatowym wydaje poważne owoce, jeżeli jest z ochotą i bez przerwy prowadzona. Trzeba się do niej mądrze zabrać i przedewszystkiem unikać zbyt wielkich zamierzeń programowych. Wszystkiego się w ciągu roku, czy nawet dwóch lat — nie zrobi. Lepiej więc zamierzać i wykonywać mniej, a gruntownie.

Dla łatwiejszego wprowadzenia w życie całego programu pracy wygodnem jest tworzyć w Oddziale sekcje, a wówczas każda sekcja zajmie się wykonaniem jednego działu programu.

Nr. 51. Święto Dzieciątka Jezus.

W dzień Święta Bożego Narodzenia winniśmy dziękować Bogu za Jego dobrodziejstwa, że Syna Swego Jednorodzonego dan nam, aby wszelki, kto uwierzy weń, nie zginął, ale żył wiecznie.

Wynagradzajmy Dzieciątku Jezus za te bluźnierstwa i zniewagi, jakich doznaje w Rosji Sowieckiej w tych dniach radości i wesela. Ponieważ Boże Narodzenie jako narodzenie Boga Człowieka jest katolickiem świętem dnia dzieci, przeto

naszym obowiązkiem jest wpłynąć na nasze dzieci, że by w dzień Bożego Narodzenia i w dzień Trzech Króli przystępowały do Sakramentów św. W tych dniach mówmy dzieciom naszym o biednych dzieciach w Rosji, które wychowywane są w nienawiści do Chrystusa i nakłońmy dzieci, by modliły się za dzieci Rosji i polecały je miłosierdziu Dzieciątka Jezus.

W imię Dzieciątka Jezus zaopiekujmy się dziatwą marznącą i głodującą. Oddziały nasze w miastach i po wsiach winny postarać się, żeby każda rodzina, która ma pracę i utrzymanie, przyjęła dzieci bezrobotnych, nakarmiła je i przyodziała. Pomagajmy wychować dzieci bezrobotnym w miłości Bożej, a nie w nienawiści i zazdrości. Zdobędziemy tą drogą miłość bliźniego, a unikniemy żebractwa, włóczęgostwa i złodziejstwa.

Nr. 52. Święto Rodziny.

12 stycznia 1936 r. jako w drugą niedzielę styczniową Kościół obchodzi uroczystość Świętej Rodziny. W dzień ten małżonkowie winni dokładnie poznać swoje prawa i obowiązki, by umieli wychowywać swoje dzieci. Jednym ze sposobów przyczynienia się do tego, jest szerzenie wśród naszych bliźnich książek, które piszą o małżeństwie i rodzinie. Tytuły takich książek są w dzisiejszym „Okólniku“.

Nr 53. Walne zebranie.

Oddziały urządzą w styczniu, w myśl art. 28 statutu K. S. M. walne zebrania.

Ponieważ zjazd delegowanych zapowiedziany jest na 2 lutego, więc walne zebranie trzeba zwołać znacznie wcześniej, najlepiej w pierwszej połowie stycznia, żebyśmy sprawozdania i programy otrzymali conajmniej na kilka dni przed zjazdem.

Otwarciem zebrania jest modlitwa „Przyjdź Duchu Święty“. Następnie przewodniczący, którym jest prezes Oddziału lub osoba przez niego wyznaczona, odczytuje porządek obrad:

„Porządek obrad K. S. M., Oddział w.... (wpisać nazwę miejscowości).

1) Kwadrans katechizmowy.
2) Kwadrans ewangeliczny.
3) Odczytanie listy obecnych (z zanotowaniem nieobecnych).

4) Sprawozdanie Kierownictwa.
5) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
6) Dyskusja nad sprawozdaniami (omówienie pracy rocznej Oddziału).
7) Udzielenie absolutorjum ustępującemu Kierownictwu, (t. j. głosowanie, czy Kierownictwo wywiązało się ze swoich zadań, czy też nie).
8) Uchwalenie programu pracy na rok 1936 (przygotowany uprzednio przez Kierownictwo, po jego odczytaniu obecni omawiają go i głosują za przyjęciem proponowanego programu bez zmian, albo uchwalają w nim zmiany).
9) Wybór nowych członków Kierownictwa (patrz art. 27 Statutu), Komisji Rewizyjnej (art. 29 i Sądu art. 30).
10) Przemówienie końcowe Ks. Asystenta.
11) Odczytanie i przyjęcie protokółu walnego zebrania.
12) Modlitwa lub pieśń „My chcemy Boga".

Uwaga: zdania w nawiasie są wskazówkami dla prezesa, który będzie przewodniczył na zebraniu, i dlatego te zdania trzeba pominąć, odczytując program zebrania.

Nr. 54. O porządne protokółowanie.

Wysłaliśmy do Oddziałów wzory protokółów ogólnych zebrań miesięcznych. Tymczasem w dalszym ciągu zdarza się nam otrzymywać protokóły, z których trudno jest coś zrozumieć. Chcąc zatem wprowadzić tutaj porządek, 1) prosimy te Oddziały, które nie otrzymały dotychczas wzoru protokółów zebrań, o zawiadomienie nas o tem niezwłocznie, 2) tymczasem zanim wzór dotrze do wszystkich Oddziałów wskazujemy, że w protokóle trzeba przedewszystkiem wyraźnie i dokładnie podać: 1. Numer kolejny protokółu. 2. Nazwę Oddziału. 3. Datę zebrania. 4. Porządek obrad. 5. Liczbę członków obecnych i nieobecnych. 6. Liczbę kandydatów. 7. Nazwiska nowoprzyjętych. 8. Nazwiska referentów i osób, zabierających głos. 9. Tematy referatów i pogadanek. 10. Uchwały w związku z komunikatami Okólnika. 11. Wszelkie zbiorowe wystąpienia i praktyki religijne Oddziału.

Przypominamy raz jeszcze obowiązek ścisłego przestrzegania wzoru. Wymagania nasze co do formy protokułów są podane także w Nr. 5 okólnika (1 stycznia 1935 r.).

Nr 55. Urozmaicenia zebrań.

Pod punkt 8 porządku ogólnego zebrań, urozmaicenie, może wchodzić jakaś deklamacja, którą ktoś upatrzony i przygotowany pięknie zadeklamuje, przeczytanie kroniki ogólnej lub kościelnej (tego co się dzieje na szerokim świecie lub w kościele, w kraju lub zagranicą), wypowiedzenie lub przeczytanie jakiejś nowelki, humoreski lub nawet dowcipu. Dział urozmaiceń, w miarę potrzeby, można wstawić wcześniej zaraz po referacie, lub nawet po kwadransie ewangelicznym.

Nr 56. Porządek ogólnych zebrań miesięcznych.

Art. 31 Statutu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów powiada: „Conajmniej raz na miesiąc powinny się odbywać zebrania ogólne, obowiązkowe dla wszystkich członków“.

Zebrania te winny odbywać się raz na miesiąc w dzień z góry określony — to ułatwi zbieranie się członków, bez każdorazowego zawiadamiania o zebraniu. Porządek zebrań obejmować ma następujące punkty:

1. Zagajenie — modlitwa.
2. Sprawdzanie listy obecnych. W protokółach wymieniać ilość obecnych i ilość nieobecnych członków.
3. Odczytanie protokółu z poprzedniego zebrania i sprawozdanie z wykonania zleceń poprzedniego zebrania.
4. Kwadrans ewangeliczny lub katechetyczny.
5. Referat.
6. Dyskusja uzupełniająca i wyjaśniająca referat.
7. Komunikaty.
8. Urozmaicenie.
9. Wolne głosy — wnioski.
10. Zakończenie — modlitwa lub śpiew.

Nr. 57. Drugi Zjazd Delegowanych.

Zgodnie z artykułem 20 Statutu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów punkt 2 — Zarząd K. S. Mężów zwołuje na

dzień 2 lutego 1936 r. Zjazd Delegowanych. W skład Zjazdu wejdą: a) prezes każdego Oddziału lub wyznaczony przez niego członek kierownictwa Oddziału, b) delegowani każdego Oddziału po jednym na każdą rozpoczętą setkę członków zwyczajnych. To znaczy, że jeśli Oddział liczy mniej niż stu członków, to wysyła jednego delegata; jeśli więcej niż stu ma prawo wysłać dwóch. Tych delegowanych wybiera Walne Zebranie. Wobec tego w myśl Statutu kierownictwa Oddziałów zwołują w styczniu Walne Zebrania, na których przeprowadzą wnioski, wymienione w art. 28 Statutu K. S. M.

Jednocześnie Zarząd K. S. M. prosi kierownictwa Oddziałów o przysłanie przed 26-ym stycznia rocznych sprawozdań z działalności Oddziałów i programów pracy na rok następny.

Nr. 58. Sprawozdanie roczne z działalności Oddziałów.

W styczniu każdego roku kierownictwa Oddziałów obowiązane są do przysłania K. S. M. w Kielcach rocznego sprawozdania z działalności Oddziałów. Celem ułatwienia napisania sprawozdania niezwłocznie będą rozesłane do Oddziałów pytania, odpowiedzi na które dadzą nam całkowity obraz działalności stowarzyszonych.

Nr. 59. Miesięcznik „Na Wyżyny".

Jest to organ Katolickiego Związku Mężów w Polsce. Wychodzi w Warszawie. Ukazały się już dwa numery: z listopada i grudnia. W numerze pierwszym w słowie wstępnem redakcja określa charakter wydawnictwa, które „przedewszystkiem ma służyć Kierownictwom Oddziałów Kat. Stowarzyszeń Mężów". To też przeszło pół zeszytu zajmują pouczenia, instrukcje, przedstawienie najpilniejszych naszych zadań społecznych i krótkie sprawozdania z życia naszych Stowarzyszeń. Nie brak też artykułów, informujących w zwięzłym szkicu o dotychczasowym stanie A. K. w Polsce, oświadczeń programowych i głosów opinji o wydarzeniach i przemianach w państwie. Numer zamyka żywo redagowany przegląd czasopism i książek.

Jeszcze ciekawszy jest numer grudniowy.

Tak układ, jak forma i treść miesięcznika czynią z niego niezastąpiony i o dużej wartości podręcznik dla kierownictw i wogóle członków Oddziałów Stowarzyszeń. Prenumerowanie „Na Wyżyny“ i gruntowne ich studjowanie, jako organu ogólnopolskiej centrali, jest obowiązkiem każdego męża (uchwała dnia 28 kwietnia 1934 r.). Należy także wykorzystywać „Na Wyżyny“ jako dobry materjał propagandowy. Cena egzemplarza wynosi 20 gr., prenumerata roczna z przesyłką 2 zł. Należy zamawiać bezpośrednio według adresu: Do Administracji „Na Wyżyny“, Warszawa, Senatorska 31 m. 15. Konto P. K. O. Nr. 15-671.

Nr. 60. Nowe Oddziały.

W listopadzie 1935 r. został zorganizowany nowy Oddział K. S. M. w Cisowie.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET DIECEZJI KIELECKIEJ.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

KOMUNIKATY:

Nr 68. Modlitwa o pokój i w intencji Ojca św.

Uprzejmie donosimy z polecenia Katolickiego Związku Kobiet, że Jego Świątobliwość Ojciec św. Pius XI zwrócił się do naszej organizacji z poleceniem odmawiania przez nasze członkinie — najlepiej podczas wspólnego pacierza rodzinnego — 1 Zdrowaś Marja i wezwania: „Królowo Pokoju, módl się za nami“ o zachowanie pokoju w świecie oraz krótkiej modlitwy w Jego intencji.

Nr 69. Opłatek i gwiazdka dla ubogich.

Przypominamy naszym Oddziałom miły zwyczaj urządzania organizacyjnego opłatka. Aby jednak nasza radość z powitania Bożej Dzieciny była pełniejsza, postarajmy się przedtem ulżyć doli ubogim i chorym, a szczególnie biednym dzieciom

w naszej parafji. Niech i one ucieszą się z racji radosnych Świąt Bożego Narodzenia. Szczegóły wykonania tego dobrego uczynku pozostawiamy pomysłowości Szanownych Kierownictw.

Nr 70. Święto Rodziny.

Przypominamy już teraz o uroczystości św. Rodziny, które należy specjalnie uroczyście uczcić. Bliższe wskazówki zawarte są w okólniku Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej str. 113.

Nr 71. Walne Zebranie.

Art. 28 naszego Statutu przewiduje, że Walne Zebranie winno się odbyć co rok w styczniu w celu zatwierdzenia sprawozdań kierownictwa i Komisji Rewizyjnej oraz uchwalenia programu pracy; z dokonania wyboru — jeśli zajdzie potrzeba — nowych członkiń kierownictwa oraz wyboru delegatek na Zjazd delegowanych.

Ze względu na to, że Zjazd Delegowanych odbędzie się już 26 stycznia, Walne Zebrania powinny być zwołane wcześniej, i to najdalej do 19 stycznia aby kierownictwa miały czas przesłać sprawozdania roczne i spisy delegatek do Stowarzyszenia, które musi na podstawie nadesłanych materjałów przygotować swoje sprawozdanie roczne. Bardzo prosimy nie odwlekać Walnych Zebrań na ostateczny termin i jeśli to tylko będzie możliwe odbyć je w pierwszej połowie stycznia przyszłego roku, a nawet w drodze wyjątkowej jeszcze w grudniu b. r.

W celu ułatwienia Szan. Kierownictwom przygotowania Walnego Zebrania, podajemy szczegółowy porządek dzienny:

1. Zagajenie i sprawdzenie obecności.
2. Modlitwa: „Przyjdź Duchu Święty“.
3. Kwadrans katechizmowy.
4. Kwadrans ewangeliczny.
5. Sprawozdanie Kierownictwa z całorocznej działalności Oddziału.
6. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
7. Udzielenie absolutorjum Kierownictwu.

8. Program pracy na rok 1936.
9. Wybór nowych członkiń — jeśli zachodzi potrzeba — Kierownictwa (patrz art. 27 Statutu), Komisji Rewizyjnej — art. 29 i Sądu — art. 30.
10. Przemówienie końcowe ks. Asystenta.
11. Odczytanie i przyjęcie protokółu Walnego Zebrania.
12. Modlitwa lub pieśń: „My chcemy Boga“.

Nr 72. Zjazd Delegowanych.

Na posiedzeniu Zarządu Stowarzyszenia dnia 29-go listopada b. r. Zjazd delegowanych w r. 1936 został wyznaczony na dzień 26 stycznia. Jest to termin wygodny dla stowarzyszonych, bo nie staną na przeszkodzie roboty polne, czy zajęcia gospodarskie, a dla pracy organizacyjnej będzie wielką korzyścią, jeżeli kierownictwa już na początku roku będą miały dokładny program pracy.

Każdy Oddział musi wziąć udział w Zjeździe przez swoje delegatki. Przypominamy art. 20 Statutu, na mocy którego z każdego Oddziału powinny przybyć prezeska lub upoważniona przez nią zastępczyni i delegatki — po jednej na każdą rozpoczętą setkę członkiń — wybrane przez Walne Zebranie Oddziału. Bardzo prosimy o wcześniejsze zgłoszenie delegatek i to nie dalej niż do 24 stycznia, abyśmy mogli zapewnić im bezpłatne noclegi.

Przypominamy, że Oddziały, które chcą, aby ich wnioski były rozpatrywane przez Zjazd delegowanych, powinny nadesłać je najpóźniej do dnia 15 stycznia 1936 r.

Nr 73. Kwestjonarjusz sprawozdawczy.

Pragnąc przyjść Szan. Kierownictwom z pomocą w opracowywaniu sprawozdań rocznych przesyłamy przy tym okólniku 3 egz. kwestjonarjusza sprawozdawczego. Po wypełnieniu ich należy 1 egz. przesłać do Stowarzyszenia, 1 pozostawić w aktach Oddziału, a 1 egz. doręczyć Parafjalnemu Zarządowi Akcji Katolickiej.

Nr 74. Ankieta „Zjednoczenia".

Bardzo prosimy Szan. Kierownictwa o dokładne zapoznanie się z niżej przytoczoną ankietą w sprawie „Zjednoczenia" i o nadesłanie nam do 26 stycznia 1936 r. (mogą je przywieść delegatki) szczerych i wyczerpujących odpowiedzi na zawarte w ankiecie pytania. Jest to sprawa bardzo ważna, bo Redakcja „Zjednoczenia" chce na podstawie tych odpowiedzi wprowadzić pewne zmiany w „Zjednoczeniu", ale musi przedtem dowiedzieć się, jakie są życzenia Szan. Kierownictw.

1. Ile egzemplarzy „Zjednoczenia" przychodzi do Oddziału?
2. Czy należność za „Zjednoczenie" została wpłacona?
3. Kto w Oddziale czyta „Zjednoczenie" (czy tylko członkinie kierownictwa, czy też i członkinie zwykłe)?
4. Które artykuły dają Kierownictwu największą korzyść: a) pod względem ich własnego urobienia organizacyjnego? b) w Kierowaniu Oddziałem?
5. Które artykuły są najmniej zrozumiałe i dlaczego?
6. W jaki sposób Kierownictwo wykorzystuje artykuły „Zjednoczenia"? Czy na zebraniach ogólnych wygłasza się kwadranse katechizmowe i ewangeliczne oraz pogadanki dosłownie, czy też Kierownictwo odpowiednio je przerabia?
7. Jakie życzenia ma Kierownictwo do Redakcji „Zjednoczenia"?
   a) Jakie powinny być pogadanki ogólne?
   b) Jakie powinny być pogadanki wychowawcze?
   c) Jakie powinny być wskazówki organizacyjne?
   d) Jakie powinny być kwadranse katechizmowe?
   e) Jakie powinny być kwadranse ewangeliczne?
8. Czy Kierownictwo woli opracowywać i wygłaszać pogadanki ze „Zjednoczenia" czy ze „Szkoły Czynu" i dlaczego? Które pogadanki więcej się podobają stowarzyszonym? dlaczego?

Nr. 75. Miesięcznik „Zjednoczenie".

Na mocy uchwały Zjazdu Związkowego z 1932 r. każdy Oddział Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet musi prenumero-

wać przynajmniej po 1 egz. „Zjednoczenia“, które jest naszem pismem organizacyjnem. Zadaniem tego pisma jest ułatwianie Kierownictwom pracy kierowania Oddziałem, czemu służą odpowiednio przygotowane pogadanki, referaty, kwadranse katechizmowe i ewangeliczne. Polecamy zatem gorąco prenumerowanie „Zjednoczenia“ — które należy zamawiać pod adresem: Poznań, al. Marcinkowskiego 22, IV p. Cena roczna wynosi 6 zł.

Nr 76. „Gazeta dla Kobiet“.

Zachęcamy nasze Oddziały, jak i poszczególne członkinie — jeśli im tylko warunki na to pozwalają — do zaprenumerowania „Gazety dla Kobiet“. Jest to gazetka przeznaczona specjalnie dla kobiet — matek rodzin. Poza ciekawemi artykułami treści ogólnej, posiada bogaty dział gospodarstwa domowego, w którym podaje praktyczne wskazówki dotyczące kobiecej gospodarki podwórzowej lub w domu oraz wiele cennych przepisów kulinarnych. Na ten ostatni dział zwracamy specjalną uwagę naszych Oddziałów wiejskich. Każdy prawie numer zawiera praktyczny opis uszycia lub zrobienia z wełny ubrań dla dzieci i dorosłych. Gazetka jest b. miło i przystępnie pisana. Zamawiać można: Redakcja „Gazety dla Kobiet“, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 1.

Nr 77. Spisy członkiń.

Jeszcze raz zwracamy się do Szanownych Kierownictw tych Oddziałów, które do tej pory jeszcze tego obowiązku nie spełniły — by natychmiast dostarczyły nam dokładne spisy wszystkich członkiń z uwzględnieniem: imion, nazwisk, stanu, wieku, miejsca zamieszkania oraz przynależności państwowej. Zwracamy się z tą prośbą po raz ostatni. Jeśli do 15. XII. nie otrzymamy odpowiedzi, będziemy zmuszone wyciągnąć konsekwencje.

Nr 78. Z działalności Stowarzyszenia.

Prezeska i Sekretarka Generalna wzięły udział od 9 do 11 listopada w Zjeździe prezesek i sekretarek generalnych we Lwowie.

Nr 79. Nowe Oddziały.

W listopadzie powstał nowy Oddział w Cisowie, któremu składamy szczere życzenia owocnej pracy dla Chrystusa Króla w swojej parafji.

Polecamy Czasopisma!

Ruch Katolicki, organ akcji katolickiej w Polsce. Miesięcznik znakomicie redagowany przez ks. dr. St. Brossa, Dyrektora Naczelnego Instytutu Akcji Katolickiej. Obowiązkowo dla wszystkich Asystentów Kościelnych i Zarządów Parafjalnych Akcji Katolickiej. Adres Redakcji i Administracji: Poznań, Al. Marcinkowskiego 22 IV, telefon nr. 59-23. Prenumerata roczna 24 zł. Dla P. Z. A. K. 18 zł. P. K. O. 213. 737.

Szkoła Czynu, wykłady z dziedziny akcji katolickiej. Są to broszury, poświęcone najważniejszym sprawom i zagadnieniom na czasie, ujętym gruntownie, ale i przystępnie. Koniecznie dla wszystkich Zarządów i Kierownictw, a specjalnie dla wykładowców i prelegentów. Średnio wychodzi kilkanaście takich wykładów rocznie, w nierównych odstępach czasu. Adres Wydawnictwa: Nacz. inst. A. K. Poznań, Al. Marcinkowskiego 22. Cena broszury 10 gr.

Głosy Katolickie, ostatni, grudniowy nr. ma tytuł „Co robią w klasztorach?“ Wydawnictwo Ks. Jezuitów, Kraków, ul. Kopernika 26. Na ten adres kierować należy wszelkie zapytania do „Poradni Religijnej“, którą otwarła niedawno Redakcja „Głosów“.

Gazeta Tygodniowa, poświęcona sprawom religijnym, oświatowym i społecznym. Przynosi interesujące rozważania religijne, ciekawe wiadomości z całego kraju i ze świata, nowiny i informacje o wydarzeniach w diecezji, powieść i porady gospodarskie. Adres Redakcji i Administracji: Koniecpol, p. w m. Cena 1 egz. 10 gr. Przedpłata półroczna 3 zł. roczna 5 zł. Konto P. K. O. 66.166.

Redaktor i Wydawca: Ks. Antoni Sobczyński.
Redakcja i Administracja: Kielce, ulica Ks. B-pa Bandurskiego Nr 2.
Skrzynka pocztowa Nr 185. :-: :-: :-: :-: :-: :-: :-: Telefon: Nr 11.31

Prenumerata roczna zł. 2.40. Nr pojedyńczy zł. 0.25.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach, ul. Ks. B-pa Bandurskiego Nr 2.